

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXII. Vinculum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

C. de bon. mat. n. leg. C. de V. S. l. 1. §. 7. vers. Exactio. C. de rei ux. ad. Faber in C. l. 9. tit. 28. de fin. 22. num. 12. Palvez. de majorit. p. 1. q. 51. numer. 34. Cephal. conf. 423. num. 68. lib. 3. Amat. decis. 72. numer. 17. Gvid. Papæ dec. 349. num. 2. qua ratione fidei eam tantum in mariti proxime defuncti matrimonio existere dicitur. l. fin. C. de bon. matern. Vult. 3. conf. Marpur. 34. num. 170. vid. l. 13. C. de legitim. hered. Bockel. de public. judic. disquis. 5. num. 18. ita vidua nobilis ex privilegio bene nobilitate fruitur, ac retinet privilegium, neque ad tributa plebejorum atque collectas alias inestitur, Tirac. de nobilit. cap. 181. num. 5. In foro tamen Saxonico marito mortuo ad statum nativitatis & familiæ eam redire ex Landrecht. l. 3. artic. 45. asserit Bockel. de public. judic. disquis. 5. n. 18.

Declaro, hoc brocardicum non esse accipiendum respectu ipsius matrimonii, siquidem id morte est solutum, unde nec uxor amplius, sed vidua defuncti dicitur: verum respectu consequentium nonnullarum qualitarum, retinet namque vidua honorem, dignitatem, forum, domicilium & privilegia mariti, l. femina §. ibi: sceminis enim. de Senator. Finckelthuf. disp. feudal. 10. contr. 12.

II.

Vidua dicitur, cujus vir mortuus est, c. vidua, pen. distinct. 34. Abbas in c. ex tenore. in fin. de for. compet.

Intellige propriè & in stricta significatione, improprie enim qualibet virum non habens vidua dicitur, l. malum 242. §. viduam. 3. ff. de V. S. Unde & mulierem illam, quæ virum habet inutilem sibi, vel absentem, post gloss. in l. fin. in verb. orbantes. C. de plagiaris annumeravit Bald. ibid. vid. Conf. Arg. 1. Conf. 46. n. 13.

CAP. XIX.

Vigilantes, Vigilantia, Curiositas.

Vigilantia nunquam culpabilis est: Vigilantibus enim jura scripta sunt, l. pupillus. 24. in fin. quæ in fraud. credit. l. summa. 21. vers. sed et si in fin. pr. de peculio, sed imo aliquando etiam necessaria est curiositas, daß man etwas grüthlich ist. Sic enim curiosos esse creditores oportet, in quam rem scil. mutuum pecuniam rogentur: alioquin per incuriam vel non curantiam eis per sepe fraudi foret, l. 8. §. si sic accepit. de in rem vers. l. ult. de Exerc. act. Sic & curiosos oportere esse emptores ait l. 2. C. de furt. vid. Cujac. in recit. ad l. 5. C. de furt. pag. 636. C.

CAP. XX.

Vigor.

Vigor non fit rigidus in iudice, nec mansuetudo dissoluta, cap. ex parte 7. extr. de testib.

CAP. XXI.

Vilitas.

Axioma I.

Vilitatem rei familiaris detegere incongruum est, l. 2. C. quando & qui part. lib. 10. Dominicus in cap. quanquam §. ceterum. in fin. de Usur. in 6. Ludov. Gomez. ad §. item Serviana. Instit. de ac. lion. n. 30.

II.

Vilibus & indignis portæ dignitatis non parent, c. inter. 11. extr. de Excess. Prelat. unde etiam nec vilibus testibus creditur, c. tam. 33. extr. de test. neque etiam tales contra Clericum pro testibus recipiuntur, c. ex parte 7. extr. de testib.

CAP. XXII.

Vinculum.

Axioma I.

Vincula duo fortius ligant, quam unum. Auth. itaq; C. comm. de success. gl. in c. verum. de Condit. apposit. l. pen. §. si vero. C. de adopt. cap. 1. extr. de Treug. & Pac. Bald. in l. 1. col. pen. C. de furt. Anton. Natta conf. 74. num. 6. Johan. Petr. Surd. conf. 31. num. 6. Johann. Geed. 1. Conf. Marp. 28. n. 68. Duplex enim vinculum causa alicujus rei efficacissima esse solet ad aliquid operandum, si præsertim accedat ad illud, quod alias per se non parum operaretur, arg. §. si vero pater naturalis. Inst. de adopt. ubi Angel. Faber, Bart. & Dd. in l. baptista. ff. ad SC. Trebell. ita duas rationes unam vincere refert Bald. in l. pater filium num. 6. C. de inoff. testam. & fortius esse jus, quod duabus firmatur radicibus, quam una sola, addit Schurff. conf. 91. premissa num. 4. cent. 1. Wesenb. 2. conf. 82. num. 18. ubi hoc & in materia successione obtinere ait per §. 1. Auth. de Conf. & uterin. Auth. itaque C. Commun. de success. Auth. cessante Auth. post fratres. C. de legitim. hered. §. reliquum. §. bis autem. in Auth. de hered. ab intestat. ubi statuitur, quod nedum fratres utrinque conjuncti, sed horum etiam filii excludant fratrem consanguineum utpote à parte tantum, & sic uno solum à latere conjunctum, quod & fufius probant Marthesilan. de success. ab intestat. art. 3. princ. num. 8. p. 10. 14. & 15. Anton. Rosell. in eod. tract. n. 88. pag. m. 717.

II.

Vincula ubi paria sunt, primum tenet, secundum non obligat, c. sicut 22. extr. de sponsal. & nisi fortius vinculum superveniat, juramentum primo factum servandum d. c. 12. de spons. Vinculum enim fortius semper rumpit minus, c. veniens. 13. extr. eod.

CAP. XXIII.

Vindicatio.

Axioma I.

Vindicari iterum non debent crimina semel dimissa, c. de his 6. extr. de accusat.

II. Vin.